

hed ſtillede Summer, — det kongelige Theaters Sekond- og Balletbandſere, Sekond- og Balletbandſerinder ſamt Korperſonale og Lelegrafbudene herfra undtagne, — ubelukkede fra Lønningsforbedring efter nærværende Lov, og forſaavidt en Embeds- eller Beſtillingsmand i Forbindelſe med ſin ſaſte Lønning oppebærer nogen Indtægt, der udredes af ſaadanne ſamlede Summer, bliver den efter Regelen i § 2 af hans ſamlede Pengeindtægt beregnede Lønningsforbedring at nedſætte i ſamme Forhold ſom det, hvori den ſidſtnevnte Del af hans Indtægt ſaar til den hele.

Dog blive ſaadanne Honorarer og Vederlag, hvis Størrelſe, uagtet de udredes af ſamlede Summer, er faſtſat ved ſærlig Lov eller Finantsloven, at behandle ganſte ſom loobefæmte Lønninger efter § 2.

3. Nærværende Lov finder ikke Anvendelſe paa Honorarer for midlertidig Konſtitution i ledigt Embede eller Beſtilling (jfr. Lov af 26de Marts 1870 § 6, 3die Stykke).

Forſaavidt derimod Embeder og Beſtillinger efter de for de paagældende Admi-niſtrationsgrene gjældende Regler for kortere eller længere Tid ſtulle beſtyres ved Konſtitution, ſaaledes at de Konſtituerede oppebærer fuld Lønning, behandles diſe med Hensyn til Lønningsforbedring ſom faſt Anſatte.

Er en Embeds- eller Beſtillingsmand konſtitueret i andet Embede eller Beſtilling (jfr. Lov af 26de Marts 1870 § 6, 2det Stykke), oppebærer han den Lønningsforbedring, der vilde have tilkommet ham i hans ſaſte Stilling.

4. Fremdeles finder nærværende Lov ikke Anvendelſe paa Embeder og Beſtillinger, hvis Lønningsforhold efter 1ſte Januar 1880 ere ordnede ved nye Lønningslove eller forbedrede ved Bevillinger paa Finantsloven for 1880—81. Forſaavidt ſaadan ny Lønningslov er traadt eller træder i Kraft efter 1ſte April 1880, bortfalder Lønningsforbedring iſølge nærværende Lov for de vedkommende Embeds- og Beſtillings-mænd fra den nye Lønningslovs Trafttræden at regne.
5. Lønningsforbedringen kan ikke for noget Embede eller nogen Beſtilling forhøje den deri anſatte Embeds- eller Beſtillingsmands Indtægt af ſamme ud over det Beløb, ſom han iſølge en efter 1ſte Januar 1880 udkomnen Lønningslov — herfra dog undtagen Lov af 24de Juli 1880 om nogle Lønningsbeſtemmelſer ved Søværnet — erholder, eller ſom han, hvis de for Rigsdagen i

Samlingen 1880—81 inden denne Lovs Emanation fremsatte, men ikke endelig vedtagne Forſlag til Lønningslove vare gjældende Lov, i Medfør af diſſes Lønningsbeſtemmelſer kunde erholde. I Overensſtemmelſe hermed bliver i de paagældende Tilfælde den efter § 2 beregnede Lønningsforbedring at nedſætte, forſaavidt den ikke helt bortfalder.

§ 5.

Forener Nogen flere af Statskaſſen eller af ſærlige i Finantsloven opførte Fonds Lønnede Embeder eller Beſtillinger, beregnes Lønningsforbedringen overensſtemmende med foranſtaaende Regler af hans ſamlede Indtægter, men udredes forholdsvis af de vedkommende Konti.

§ 6.

Den af pensionsberettigede Embedsmænd oppebaarne Lønningsforbedring behandles ved Pensionsberegning ſom uvis Indtægt (jfr. Pensionsloven af 5te Januar 1851 § 4 Nr. 3 og af 24de Februar 1858 § 5, Nr. 3), men ſkal ikke tages i Betragtning med Hensyn til pligtig Entſorſørgelſe. Sæller ikke ſtal Lønningsforbedringen tages i Betragtning ved Beſtillingsmænds pligtige Alverdoms- og Entſorſørgelſe.

§ 7.

Opgjørelſen af den Embeds- og Beſtillings-mændene efter denne Lov tilkommende Lønningsforbedring bliver, inden nogen Anviſning kan finde Sted, at forelægge Finantsminiſteren, hvorhos denne bemyndiges til at afgjøre alle i Anledning af denne Lovs Anvendelſe opſtaaende Spørgsmaal, uden at Fortolkningen af ſamme kan gjøres til Gjenſtand for Rettergang.

Ændringsforſlaget fattes under Forhandling.

Juel: Jeg tilſtaar, at det har været mig en ſtor Skuffeſe at ſe, at det høje Folkething har indſendt nærværende Lov, uden at have taget mindſte Hensyn til Landſthingets Stilling i denne Sag. Det har været mig en ſaameget ſtørre Skuffeſe, ſom Emnet har min varmeste Interelſe, og ſom det efter min Overbeviſning ligeledes finder den varmeste Interelſe ikke alene hos den høje Regjering, men ogſaa hos dette høje Thing. Det har været mig ſaameget mere overraſtende, ſom det høje Folkething ikke har nævnt en enelſte reel Grund til at indtage dette Standpunkt. Men det har paa den anden Side efter min Mening ogſaa den Fordel, at man maa antage, at det ikke ſaameget har været Modſtand mod dette høje Thing ſom indre Forhold i det høje Folkething, der have betinget dettes Opræden. Denne Lanke giver mig et Haab om, at Sagen paa et senere Stadium, paa det ſidſte Trin, ſom den nu ſtal